

פרשת המן – שניים מקרא ואחד תרגום

יה רצון מלפנייך יי אלהינו ואلهי אבותינו שתזמין פרנשה לכל עמק בית ישראל ופרנסתי ופרנסתך אנשי ביתך בכלכם. בנחת ולא בעור בכבוד ולא בזוי בהתר ולא באסור כדי שנוכל לעבדך עבדך וללמוד תורהך כמו שזגית לאבותינו מנו במדבר הארץ ציה וערכה:

ויאמר יהוה אל-משה הנgi ממיטר לכם לחם מום-השמי ויצא העם ולקטו דבר-יום ביוםיו למן אנסנו הילך בתורתך אם לא: ויאמר יהוה אל-משה הנgi ממיטר לכם לחם מום-השמי ויצא העם ולקטו דבר-יום ביוםיו למן אנסנו הילך בתורתך אם לא: נאמר כי למשה האנא מחייב לכו לchromה מן שמיא ויפקו עמא וילקתו פתגום יום ביוםיה בدليل ואנסינו מיקומו באוקייתי אם לא: והיה ביום הששי והכינו את אשר-יביאו והיה משנה על אשר-ילקתו يوم יום: והיה ביום הששי והכינו את אשר-יביאו והיה משנה על דילקטונו يوم יום: ניאמר משה ואהרן אל-כל-בני ישראל ערב – וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ניאמר משה ואהרן אל-כל-בני ישראל ערב – וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ובקר וראייתם את-כבוד יהוה בשמעו את-תלנתיכם על-יהוה ונחנו מה כי תלינו (תלינו) עליינו: ובקר וראייתם את-כבוד יהוה בשמעו את-תלנתיכם על-יהוה ונחנו מה כי תלינו (תלינו) עליינו: ובצפרא ותחxon ית קרא דין בדשמיעו קדמוהי תרעומתך על כי ונחנא מא ארוי מתרעםתון עלה: ניאמר משה בתה יהוה לכם לכם בערב בשר לאכלי ולכם בבקר לשבע בשמע יהוה את-תלנתיכם אשר-אתם מלינים עליו ונחנו מה לא-עלינו תלנתיכם כי עלי-יהוה: ניאמר משה בתה יהוה لكم בערב בשר לאכלי ולכם בבקר לשבע בשמע יהוה את-תלנתיכם אשר-אתם מלינים עליו ונחנו מה לא-עלינו תלנתיכם כי עלי-יהוה: ניאמר משה בדיתינו כי לך ברםsha בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבע בדשמיעו קדם כי תרעומתך דאותו מתרעםון עלה: ונחנא מא לא עלה תרעומתך אליהו על מימרא דין: ניאמר משה אל-אהרן אמר אל-כל-עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: ניאמר משה אל-אהרן אמר אל-כל-עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: ניאמר משה לאהרן אמר לכל בנטה דבני ישראל קרובו קדם כי ארוי שמיעו קדמוהי תרעומתך: יהי דבר אהרן אל-כל-עדת בני-ישראל ויפנו אל-הדבר והגה כבוד יהוה נראה בענין: יהי דבר אהרן אל-כל-עדת בני-ישראל ויפנו אל-הדבר והגה כבוד יהוה נראה בענין: יהוה כה מליל אהרן עם כל בנטה דבני ישראל ואתפניאו למדבר ואה יקרא דין אתגלי בענינה:

וינדר יהוה אל-משה לאמר: וינדר יהוה אל-משה לאמר: ומיליל יי עם משה למימר:
שמעתי את-תלונות בני ישראל--דבר אלהים לאמר בין העربים תאכלו בשר ובבקר
תשבעו-לחם וידעתם כי אני יהוה אל-היכם: שמעתי את-תלונות בני ישראל--דבר
אל-היכם לאמר בין העربים תאכלו בשר ובבקר תשבעו-לחם וידעתם כי אני יהוה
אל-היכם: שמייע קדמי ית תרעמת בני ישראל--מליל עמהון למימר בין שמישיא תיכלו
בסרא ובצפרא תשבעו לחמא ותדעון אני אנה יי אלהון: ניהי בערב--ותעל השלו
ותכט את-המחנה ובבקר מיתה שבת הטל סיבוב למחנה: ניהי בערב--ותעל השלו
ותכט את-המחנה ובבקר מיתה שבת הטל סיבוב למחנה: והנה בכם--וסליקת שליו
ומפת ית משריתא ובצפרא בנות נחתת טלא שחור למשריתא: ותעל שבת הטל
והגה על-פני המדבר דק מחספס--דק בפפר על-הארץ: ותעל שבת הטל והגה על-פני
המדבר דק מחספס--דק בפפר על-הארץ: וסליקת נחתת טלא והה על אפי מדבר
דעדק מקלף--דעדק דגיר בגליה על ארעה: ויראו בני-ישראל ויאמרו איש אל-אחיו מנו
הוא--בי לא ידעו מה-הוא ויאמר משה אל-היכם הוא הלחם אשר נתנו יהוה לכם לאכלה:
ויראו בני-ישראל ויאמרו איש אל-אחיו מנו הוא--בי לא ידעו מה-הוא ויאמר משה
אל-היכם הוא הלחם אשר נתנו יהוה לכם לאכלה: וחזו בני-ישראל ואמרו גבר לאחותה מנה
הוא--اري לא ידעו מאי הוא ואמר משה להזון הוא לחמא דיבב יי לכו למכיל: זה הדבר
אשר צוה יהוה لكمו ממנה איש לפוי אכלו עמר לגילגת מס' נפש-תיכם--איש לאשר
באלהו תקחו: זה הדבר אשר צוה יהוה لكمו ממנה איש לפוי אכלו עמר לגילגת מס' נפש
נפש-תיכם--איש לאשר באלהו תקחו: דין פתגמא דפקיד יי לכו מניה גבר לפס
מכילה: עמרא לגילגתא מנהו נפש-תיכו--גבר לדב משגניה תסבון: ויעשו-כו בני-ישראל
וילקתו מרבה וממעית: ויעשו-כו בני-ישראל וילקתו מרבה וממעית: ועבדו בין
בני-ישראל וילקתו דאסגי ודازער: וימדו בעמר--ולא העדי' מרבה וממעית לא
חסיר איש לפוי-אכלו لكمו: וכלו בעמך--ולא אותר דאסגי ודازער לא חסר גבר לפס מכילה
לkom: ויאמר משה אל-יוצר ממנה עד-בקר: ויאמר משה אל-היכם איש אל-
יוצר ממנה עד-בקר: ואמר משה להזון אנש לא ישאר מגיה עד צפרא: ולא-شمעו אל-
משה ויוטרו אנשים ממנה עד-בקר וירם תולעים ויבאש ויקצ' עליהם משה: ולא-شمעו
אל-משה ויוטרו אנשים ממנה עד-בקר וירם תולעים ויבאש ויקצ' עליהם משה: ולא
קיבלו מן משה ואשarrow גבריא מגיה עד צפרא ורחש רחשא וסרי ורגיז עלייהון משה:
וילקתו אותו בבקר בבקר איש כמי אכלו וهم המש וונם: וילקתו אותו בבקר בבקר
איש כמי אכלו וهم המש וונם: וילקתו יתיה בצפר גבר כפם מכילה ומאה

דְמַשְׁתָּאֵר מִגְיָה עַל אֲפִי מִקְלָא כִּד חֶמְא עַלְוָהִ שְׁמֶשָּׁא פָּשָׂר : וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְׁשִׁי לְקַטּוֹ לְחַם
מִשְׁנָה--שְׁנִי הַעֲמָר לְאַחֲד וַיְבָא֙ בֶּל-גְּשִׁיאִי הַעֲדָה וַיָּגִיד֙ לוֹלְמָשָׁה: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְׁשִׁי לְקַטּוֹ
לְחַם מִשְׁנָה--שְׁנִי הַעֲמָר לְאַחֲד וַיְבָא֙ בֶּל-גְּשִׁיאִי הַעֲדָה וַיָּגִיד֙ לוֹלְמָשָׁה: וַיְהִי בַּיּוֹם
שְׁתִּיתְאֵה לְקַטּוֹ לְחַם אֶל כֵּן תְּרִין עַמְרִין לְחַד וְאַתָּה כָּל כְּבָרְבִּי בְּנַשְׁתָּא וְחוּמָא
לְמָשָׁה: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה--שְׁבַתְוֹן שְׁבַת-קְדֻשָּׁה לְיהוָה מִכֶּר אֲשֶׁר-
תָּאָפוּ אֲפּוּ וְאַתָּה אֲשֶׁר-תְּבָשְׁלֹו בְּשָׁלוֹ וְאַתָּה בֶּל-הַעֲדָה הַגִּיחוּ לְכָם לְמִשְׁמְרַת עַד-הַבָּקָר:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה--שְׁבַתְוֹן שְׁבַת-קְדֻשָּׁה לְיהוָה מִכֶּר אֲשֶׁר-תָּאָפוּ
וְאַתָּה אֲשֶׁר-תְּבָשְׁלֹו בְּשָׁלוֹ וְאַתָּה בֶּל-הַעֲדָה הַגִּיחוּ לְכָם לְמִשְׁמְרַת עַד-הַבָּקָר: נָאָמָר לְהַזְוּ הוּא
דְמַלְיל יְיָ--שְׁבָא שְׁבַתָּא קְדֻשָּׁה קָדָם יְיָ מִכֶּר יְתִדְעָו עַתִּידִין לְמִיּוֹא אַיִּפוֹ וַיְתִדְעָו
עַתִּידִין לְבָשְׁלָא בְּשִׁילוֹ וַיִּתְדַּעַת כֵּל מוֹתְרָא אַצְנָעִי לְכוֹן לְמִטְרָא עַד צְפָרָא: וַיִּגְיָהוּ אַתָּה עַד-
הַבָּקָר פָּאֵשֶׁר צָוָה מִשָּׁה וְלֹא הַבָּאֵשׁ וְרַמָּה לְאַ-הִתְהָ בּוֹ: וַיִּגְיָהוּ אַתָּה עַד-הַבָּקָר פָּאֵשֶׁר
צָוָה מִשָּׁה וְלֹא הַבָּאֵשׁ וְרַמָּה לְאַ-הִתְהָ בּוֹ: וַאֲצָנָעָו יְתִיָּה עַד צְפָרָא כִּמְאָדָפְקִיד מִשָּׁה וְלֹא
סְרִי וּרְחַשָּׁא לְאַחֲתָה בֵּיתָה: וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם בִּ-שְׁבַת הַיּוֹם לְיהוָה הַיּוֹם לְאַ
תְּמִצְאָהוּ בְּשָׁדָה: וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם בִּ-שְׁבַת הַיּוֹם לְיהוָה הַיּוֹם לְאַתְּמִצְאָהוּ
בְּשָׁדָה: וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֲכַלְוִי יוֹמָא דֵין אֲרִי שְׁבַתָּא יוֹמָא דֵין קָדָם יְיָ יוֹמָא דֵין לֹא
תְּשִׁחְוִינִיה בְּמִקְלָא: שְׁשָׁת יְמִינָה תְּלִקְטוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְׁבִּיעִי שְׁבַת לֹא יְהִי-בּוֹ: שְׁשָׁת יְמִינָה
תְּלִקְטוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְׁבִּיעִי שְׁבַת לֹא יְהִי-בּוֹ: שְׁתָא יוֹמִין תְּלִקְטוּנִיה וּבַיּוֹמָא שְׁבִיעָה
שְׁבַתָּא לֹא יְהִי בֵּיתָה: וַיֹּאמֶר הַשְׁבִּיעִי יְצָאוּ מִן-הָעַם לְקַטְט וְלֹא מִצְאָו: וַיְהִי בַּיּוֹם
הַשְׁבִּיעִי יְצָאוּ מִן-הָעַם לְקַטְט וְלֹא מִצְאָו: וַהֲנָה בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָה גְּפֻכוֹ מִן עַמָּא לְמִלְקָט וְלֹא
אֲשִׁפְחוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מִשָּׁה עַד-אֲנָה מְאַנְתָּם לְשִׁמְרָה מִצּוֹתִי וְתוֹרָתִי: וַיֹּאמֶר יְהִי
אֶל-מִשָּׁה עַד-אֲנָה מְאַנְתָּם לְשִׁמְרָה מִצּוֹתִי וְתוֹרָתִי: וַיֹּאמֶר יְיָ לְמִשָּׁה עַד אֲפִתִי אַתָּה
מִסְרָבִיו לְמִטְרָ פְּקוֹדִי וְאַזְרִיקִי: רָאוּ בִּ-יְהִיָּה גַּתּוֹ לְכָם שְׁבַת-עַל-כֵּן הוּא נָתַן לְכָם בַּיּוֹם
הַשְׁשִׁי לְחַם יוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ תְּחִתָּיו אֶל-יְצָא אִישׁ מִמְּקָמוֹ--בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי: רָאוּ בִּ-יְהִיָּה
גַּתּוֹ לְכָם שְׁבַת-עַל-כֵּן הוּא נָתַן לְכָם בַּיּוֹם הַשְׁשִׁי לְחַם יוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ תְּחִתָּיו אֶל-יְצָא
אִישׁ מִמְּקָמוֹ--בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי: חִזּוּ אֲרִי יְיָ יְמַבֵּן שְׁבַתָּא--עַל בֵּין הַוְאִ יְחִיבֵן לְכוֹן בַּיּוֹמָא
שְׁתִּיתְאֵה לְחַם תְּרִין עַנְשׂוֹתָהִי לֹא יְפֻוק אַנְשׁ מְאַתְּרִיה--בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָה: וַיְשַׁבְּטוּ
הָעָם בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי: וַיְשַׁבְּטוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי: וַיְשַׁבְּטוּ עַמָּא בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָה:
וַיְקָרְאוּ בַּיִת-יִשְׂרָאֵל אֶת-שְׁמוֹ מַן וְהַוָּא בַּזְּרָע גַּד לְבָנו וְטַעַמּוֹ בְּצִפְיָה בְּדָבָשׂ: וַיְקָרְאוּ בַּיִת
יִשְׂרָאֵל אֶת-שְׁמוֹ מַן וְהַוָּא בַּזְּרָע גַּד לְבָנו וְטַעַמּוֹ בְּצִפְיָה בְּדָבָשׂ: וַיְקָרְאוּ בַּיִת
מִנָּא וְהַוָּא בָּבָר זְרוּע גַּד אַחֲרֵי וְטַעַמּוֹ בְּאַסְקָרִיטָוּ בְּדָבָשׂ: וַיֹּאמֶר מִשָּׁה זֶה מְדָבָר אֲשֶׁר
צָוָה יְהִיָּה--מְלָא הַעֲמָר מִמְּנוֹ לְמִשְׁמְרַת לְדָרְתִּיכָם לְמַעַן יְרָאוּ אֶת-הַלְּחָם אֲשֶׁר הָאֲכָלָתִי

אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה זה מדבר אשר צוה יהוה -- מלא העمر מפנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את-הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים: ואמר משה דין פטגמא דפקיד יי-מלי עמרא מגיה למטרא לדרכון בדיל דיחזון ית לחמא דאוכילתית יתכוון במדבר באפקותי יתכוון מארעא דמצרים: ויאמר משה אל-אהרן קח אנטנת אהת ותו-שם מלא-העمر מון ומיח אהתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: ויאמר משה אל-אהרן קח אנטנת אהת ותו-שם מלא-העمر מון ומיח אהתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: ואמר משה לאהרן שב אלוחית חזה ובב תפנו ملي עמרא מנא ואצנע יתיה קדם ?? למטרא לדרכון: פאשר צוה יהוה אל-משה וייניחו אהרן לפני העדת למשמרת: פאשר צוה יהוה אל-משה וייניחו אהרן לפני העדת למשמרת: כמו דפקיד ?? לממשה ואצנעה אהרנו קדם סהדותא למטרא: ובני ישראל אכלו את-המן ארבעים שנה--עד-באמ אל-ארץ נושבת: את-המן אכלו--עד-באמ אל-קצה הארץ בגעו: ובני ישראל אכלו את-המן ארבעים שנה--עד-באמ אל-ארץ נושבת: את-המן אכלו--עד-באמ אל-קצה הארץ בגעו: ובני ישראל אכלו ית מנא ארבעין שניין--עד דעאלו לאבע לאטיבתא ית מנא אכלו--עד דאתו לסיפוי ארעה דבענו: והעمر עשרית האיפה הוא: ועמרא עשרית האיפה הוא: ועמרא חד מון עסרא בתלת סאיון הווא:

אתה הו ?? לביך אתה עשית את השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחייה את בלם ואתה הו שעשית נסים ונפלאות גודלות תמיד עם אבותינו גם במדבר המתרת להם לחם מון השמים ומוצר החלמיש הוואת להם מים וגם נתת להם כל צרכיהם שמולותם לא בלטה מעלהם בו ברחמיך הנבים ובחסדייך העצומים תזוננו ותפרנסנו ותכלבלנו ותספיק לנו כל צרכנו וארכבי עמק בית ישראל ממורבים במלוי וברוח בלי טرح ועמל גודל מתחת ידך פנקה ולא מתחת ידי בשר ודם:

יה רצון מלפנייך יי אלהי ואלהי אבותי שתכין לי ולאנשי ביתך כל מחסוננו ותזמין לנו כל צרכנו לכל יום ניום מחייבנו די מחסוננו וכל שעיה ושעה משועתינו די ספוקנו וכל עצם מעצמינו די מחייבנו מידך הטובה והרחה ולא במאות מפעلينו ו��וצר חסידינו ומזעיר גמולותינו ויהיו מזונתנו ומזונות אנשי ביתך זרע זרע מסורים בידך ולא ביד בשר ודם:

לע"ג הרה"ח ר' אברהם ז"ל בן יבלחט"א הרה"ח ר' משה אר"י וייזנער הי"ו
מנכ"ל מפעל הש"ס העולמי